

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Για τη διαφάνεια και τον έλεγχο στον τομέα των συμβάσεων των έργων και των προμηθειών του Δημοσίου»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. ΓΕΝΙΚΑ

Η εποχή μας, εποχή ωφελιμισμού και ατομικισμού χαρακτηρίζεται από την πτώση των ηθικών αξιών. Η κοινωνία, και για να είμαστε ακριβείς, επιστρώματα ελέγχου της κοινωνίας, στην επιδίωξή τους για την απόκτηση ωφελιμιστικών αγαθών, αναστέλλουν ηθικές αξίες και ιστορικά παγιωμένες κοινωνικές και ηθικές συμπεριφορές. Οι μέθοδοι, οι οποίες χρησιμοποιούνται για την επιδίωξη οικονομικού οφέλους πολλές φορές είναι πέρα από κανόνες δικαίου και ασφαλώς πέρα από κανόνες της κρατούσης κοινωνικής ηθικής και δεοντολογίας. Το φαινόμενο τούτο, δηλαδή οι συμπεριφορές αυτές, φαίνεται να είναι ιδιαίτερα εκτεταμένο στην πολιτική ζωή και μάλιστα στο παρασκήνιο της.

Η αποϊδεολογικοποίηση της πολιτικής ζωής, τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο ως χαρακτηριστικό της πάλης των κοινωνικών τάξεων, αλλά και ως «άλας» για τη διατήρηση της κοινωνικής ηθικής και της πολιτικής αρετής έχει συμβάλλει στην άμβλυνση των συνειδήσεων και στη χαλάρωση των ηθών και κινδυνεύει να μωράνει την πολιτική ζωή του τόπου.

Το πολιτικό σύστημα, ως σύστημα που πηγάζει από τη λαϊκή κυριαρχία και το οποίο κατά το Σύνταγμα υπάρχει υπέρ του λαού και λειτουργεί χάριν του λαού, κινδυνεύει να αλλοιωθεί στην ουσία του και πολλές φορές παραμορφώνεται στη λειτουργία και στην αποστολή του. Και τούτο γιατί έχει υποκαταστήσει την πολιτική σε μεγάλο βαθμό η τεχνοκρατία. Αυτό, λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης είναι μέχρις ενός σημείου αναπόφευκτο.

Γιατί έχουμε αποδεχθεί αβασάνιστα την κυριαρχία της τεχνοκρατικής αντίληψης επί της πολιτικής αντίληψης. Ενώ θα έπρεπε να συμβαίνει το αντίθετο. Η τεχνοκρατική αντίληψη πρέπει να υποτάσσεται στην πολιτική αντίληψη, στην πολιτική εξουσία. Γιατί η πολιτική εξουσία είναι εκείνη που πηγάζει από τη λαϊκή κυριαρχία, έχει πολιτικό χαρακτήρα και μάλιστα πρωτογενή. Υπάρχει και πρόσθετος ουσιαδής λόγος: Ο τεχνοκράτης έχει στο νου του αριθμούς, ενώ ο πολιτικός έχει στο νου του τον άνθρωπο. Άρα, η τεχνοκρατική αντίληψη πρέπει να έρχεται επίκουρος της πολιτικής και να τίθεται στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων. Η Τεχνοκρατία είναι επίκουρος της Δημοκρατίας. Αλλά, δυστυχώς οι έννοιες έχουν αντιστραφεί, με συνέπεια, η Δημοκρατία να έρχεται επίκουρος της Τεχνοκρατίας. Κάποια στιγμή το ζήτημα αυτό θα πρέπει να απασχολήσει την πολιτική, τους πολιτικούς και την πολιτική επιστήμη.

Το μείζον όμως θέμα με ηθικές, πολιτικές και θεσμικές διαστάσεις, το οποίο θέλει να αντιμετωπίσει η παρούσα πρόταση, είναι ο έλεγχος, δηλαδή η εξουσίαση της πολιτικής «εξουσίας», από την πανίσχυρη οικονομική εξουσία.

Είναι η διαπλοκή της οικονομικής εξουσίας με την πολιτική εξουσία. Η πρώτη απογυμνωμένη από ηθικές αξίες και ευφορούμενη από τις «αξίες» του κέρδους, έχει ανοίξει κερκόπορτες στη δομή της πολιτικής εξουσίας, μέσα από τις οποίες προσπαθεί να επιβάλλει τους

όρους της στην άσκηση της πολιτικής εξουσίας. Παράλληλα, διαμορφώνει εξωθεσμικούς όρους «συνύπαρξης» και «συλλειτουργίας» και μερικές φορές συγκυβέρνησης με την πολιτική εξουσία. Όλα αυτά κάτω από ένα σκοτεινό πέπλο αδιαφάνειας.

Ιδού η πηγή και η αιτία της αναξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου, η οποία αποτελεί την παθογένεια του δημόσιου βίου.

Υπάρχει επομένως ανάγκη θεσμικής οριοθέτησης των ρόλων τόσο της οικονομικής όσο και της πολιτικής εξουσίας, χάριν της παράλληλης πορείας και των δύο. Αλλιώς, αργά ή γρήγορα θα υπάρξει σύγκρουση.

Η διαπλοκή των οικονομικών συμφερόντων έχει πάρει σημαντική έκταση στη διάβρωση της λειτουργίας των θεσμών. Και όταν μιλάμε για θεσμούς δεν τους περιορίζουμε μόνο σε επίπεδο κεντρικής εξουσίας, αλλά στην ευρύτερη λειτουργία του κράτους. Και είναι η ώρα της ανάγκης να λεχθούν σκληρές αλήθειες, αδιαφορώντας για το οποιοδήποτε κόστος.

Ο εξωθεσμικός οικονομικός χώρος με τους αναγκαίους «συνεργάτες» του (τεχνοκράτες, μεσάζοντες, κ.λπ.) κάτω από αυτήν την αδιαφάνεια, εκφεύγει από τη νομιμότητα, εκφεύγει από τον έλεγχο των εντεταλμένων θεσμικών οργάνων, τα οποία βρίσκονται σε αδυναμία να διεισδύσουν σε βάθος και κατά συνέπεια δικαιούται ο λαός να πιστεύει ότι εκεί ασκούνται εξωθεσμικοί ρόλοι, εκεί γίνεται κακή διαχείριση στο δημόσιο χρήμα και καταστρατηγούνται τα συμφέροντά του. Για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του στην πολιτική και στους πολιτικούς, για την ανάγκη πλήρους και σαφούς διαχωρισμού των ορίων της οικονομικής εξουσίας από την πολιτική, για τον καθορισμό των όρων του παιχνιδιού, για την απαλλαγή των πολιτικών θεσμών από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό της οικονομικής εξουσίας, πρέπει να θεσπιστούν σαφή νομικά πλαίσια. Και για την «ανεξαρτητοποίηση» της πολιτικής εξουσίας από την οικονομική εξουσία - δυστυχώς μιλάμε για ανεξαρτητοποίηση - και τον επαναπροσδιορισμό του ρόλου της μέσα στα πλαίσια της λαϊκής κυριαρχίας, είναι ανάγκη ο σκοτεινός πέπλος της αδιαφάνειας, όχι μόνο να διαρραγεί, αλλά να εξαφανιστεί, πριν είναι αργά για τους θεσμούς και την κοινωνική συνοχή. Ο τομέας των συμβάσεων των έργων του Δημοσίου και των προμηθειών αποτελεί τον ευάλωτο χώρο, από τον οποίο ξεκινάει η αλλοτρίωση της πολιτικής ζωής. Είναι ο χώρος στον οποίο δοκιμάζονται οι σχέσεις οικονομικής και πολιτικής, οι οποίες γίνονται πολλές φορές σχέσεις συναλλαγής, σχέσεις πελατειακές, σχέσεις εξάρτησης στη λειτουργία της δεύτερης από την πρώτη, σχέσεις υπονόμησης των συμφερόντων του λαού.

Πρέπει να πάψουν οι πελατειακές σχέσεις, οι οποίες αναπτύσσονται μεταξύ πολιτικής και οικονομικής εξουσίας. Και αυτό είναι θέμα πολιτικής βούλησης.

Για να καταργηθούν οι πελατειακές σχέσεις μεταξύ των πολιτικών και των ψηφοφόρων υπήρξε η πολιτική βούληση, η οποία υλοποιήθηκε με το ν. 2190/1994, ο οποίος επεκτάθηκε πρόσφατα σε όλο το δημόσιο τομέα και κατάργησε την αθέμιτη και άδικη για το σύνολο των νέων ανθρώπων συναλλαγή, μεταξύ πολιτικού (βουλευτή ή μη) για λόγους ψηφοθηρικούς.

Εδώ, στη συγκεκριμένη περίπτωση, που οι πελατειακές σχέσεις στο βαθμό που παραβιάζουν κανόνες ηθικής, αλλά και κανόνες δικαίου, και είναι σε κακουργηματικό βαθμό αθέμιτες, ποιος εμποδίζει την πολιτική

βούληση να θεσπίσει κανόνες διαφάνειας;

Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι οι επισημάνσεις της εισηγήσης δεν έχουν αναφορά στη συγκεκριμένη κυβερνητική εξουσία, αλλά στους διαχρονικούς θεσμούς, στην κρατική δομή, η οποία έχει υποστεί άμβλυνση και δεν έχει τις αναγκαίες ηθικές αντιστάσεις.

Η πρόταση διαπραγματεύεται ένα μείζον θέμα και δεν φιλοδοξεί να το καλύψει εξ ολοκλήρου και εξ αρχής. Εξάλλου, το πολύπτυχο και διδαλώς αυτό θέμα, το οποίο κινείται στη σφαίρα της οικονομίας, της τεχνικής, της τεχνολογίας, απαιτεί εξειδίκευση.

Έτσι, την παρούσα πρόταση θεωρούμε πρόταση - πλαίσιο, πρόταση - αφετηρία, η οποία δίνει το έναυσμα στη Βουλή, ελεύθερα βουλευόμενο Σώμα, να την συμπληρώσει με βελτιώσεις, προσθήκες, τροποποιήσεις ή απαλείψεις, ώστε να προκύψει ένα ολοκληρωμένο νομοθέτημα ικανό να εξασφαλίσει τη διαφάνεια και να αντιμετωπίσει προληπτικά το ζήτημα της διαχείρισης του δημόσιου χρήματος. Άλλωστε, κατά το Σύνταγμα, (άρθρο 73 παρ. 1) «Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση». Το τεράστιο αυτό θέμα, θέμα που αφορά την ηθική υπόσταση του πολιτικού κόσμου και την εξυγίανση του πολιτικού συστήματος ίσως είναι η ώρα της Βουλής να το ρυθμίσει.

Την άνοιξη του 1994 κατατέθηκε στη Βουλή από την τότε Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σχέδιο νόμου με τον τίτλο: «Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Ανάθεσης Δημοσίων Έργων και Προμηθειών», και το οποίο επεξεργάστηκε τότε η αρμόδια Διαρκής Επιτροπή. Αυτό το σχέδιο νόμου αποσύρθηκε και δεν έφθασε ποτέ στην Ολομέλεια. Το σχέδιο αυτό, όπως αναφερόταν στην εισηγητική του έκθεση υλοποιούσε εξαγγελία του τότε Πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου και δημιουργούσε Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, στην οποία ανετίθετο, μεταξύ άλλων, ο έλεγχος και η εποπτεία της διαδικασίας επιλογής αναδόχου δημόσιου έργου ή προμηθευτή δημόσιου τομέα δια την ιστορία αλλά και χάριν της σύνδεσης της παρούσας πρότασης νόμου με το σχέδιο νόμου του 1994, παραθέτουμε αποσπάσματα από την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου αυτού :

«ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Ανάθεσης Δημοσίων Έργων και Προμηθειών»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

A. ΓΕΝΙΚΑ

Με το σχέδιο νόμου που εισάγουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία προς ψήφιση εκπληρώνουμε μια σημαντική εξαγγελία του Πρωθυπουργού.

Με την ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Ανάθεσης Δημοσίων Έργων και Προμηθειών ως ανεξάρτητης διοικητικής αρχής ικανοποιούνται δύο βασικές ανάγκες της δημόσιας ζωής στη χώρα μας.

Πρώτον: Η ανάγκη αμερόληπτης επιλογής εκείνων που θα εκτελέσουν έργα ή προμήθειες που έχουν σπουδαιότητα όχι μόνο λόγω ποσού ή αντικειμένου.

Δεύτερον: Η ανάγκη αντιμετώπισης ενός κλίματος γενικής δυσπιστίας με την οποία περιβάλλονται τόσο σημαντικές αποφάσεις όχι μόνο στον τόπο μας.

Αυτό το σχέδιο νόμου έχει έναν εξαιρετικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και εξακολουθούν να ισχύουν οι λοιπές ρυθμίσεις, όπως αυτές καταγράφονται στα βασικά νο-

μοθετήματα που ισχύουν:

- για την ανάθεση των δημοσίων έργων- ν. 1418/1984 «Δημόσια Έργα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 23 Αα) - προεδρικό διάταγμα 609/1985 «Κατασκευή δημοσίων έργων» (ΦΕΚ 23 Αα) - σε συνδυασμό με το π.δ. 265/1991 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας για τα δημόσια έργα προς τις διατάξεις των οδηγιών 71/304, 71/305, 72/669 της ΕΟΚ» (ΦΕΚ 99 Αα),

- ή για τις προμήθειες - ν. 1797 /1988 «Προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 164 Αα).»

Αυτά έγραφε μεταξύ άλλων η έκθεση εκείνου του σχεδίου νόμου.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου, πρώτος είχε διαπιστώσει την ανάγκη θεσμοθέτησης ανεξάρτητης αρχής για τον έλεγχο των έργων και των προμηθειών, αλλά δυστυχώς δεν βοηθήθηκε αυτή η πρωτοβουλία.

Με τις παραπάνω σκέψεις προτείνουμε τη θέσπιση κανόνων, οι οποίοι επιδιώκουν την εξασφάλιση της διαφάνειας στις σχέσεις κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας και ειδικότερα στις σχέσεις που δημιουργούνται με τις συμβάσεις προμηθειών και τις συμβάσεις για την εκτέλεση μεγάλων δημοσίων έργων. Θεσμοθετούνται τα όργανα, οι όροι, οι προϋποθέσεις μέσα στα οποία κινούνται οι διαδικασίες προκήρυξης, προσφορών και κατακύρωσης των συμβάσεων έργων και των συμβάσεων προμηθειών. Δημιουργείται και εδώ Ανεξάρτητη Αρχή από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς και εκπροσώπους άλλων θεσμικών φορέων, η οποία εποπτεύει την όλη διαδικασία.

Ο κ. Πρωθυπουργός τον Ιούλιο του 1999 σε συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, επεσήμανε κινδύνους από την παρέμβαση παραγόντων υπουργικών γραφείων στις συναλλαγές του Δημοσίου με τρίτους, προκειμένου να επηρεάσουν τις αποφάσεις προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση. Αλλά, και τα κόμματα της Βουλής καθημερινά επισημαίνουν τους κινδύνους και ζητούν τη λήψη μέτρων.

Η ανάληψη της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 επιβάλλει την εκτέλεση μεγάλων έργων και την προμήθεια αγαθών αξίας δισεκατομμυρίων δολαρίων. Απαιτείται επομένως και εδώ εξασφάλιση της απόλυτης διαφάνειας και τους δύο τομείς για τη χρηστή διαχείριση των τεράστιων αυτών κονδυλίων.

Η ανάγκη λοιπόν θέσπισης κανόνων διαφάνειας με στόχο τον αποκλεισμό κάθε αθέμιτης συναλλαγής είναι διαπιστωμένη, άρα επιβεβλημένη η αντιμετώπιση του προβλήματος. Με τη σκέψη και την πεποίθηση ότι αυτή η πρόταση νόμου ανταποκρίνεται σε μια αναντίρρητη πολιτική ανάγκη για την προστασία του δημόσιου χρήματος, για την προστασία της τιμής του πολιτικού κόσμου και κυρίως για την προστασία των θεσμών και για την κατά την εντολή της λαϊκής κυριαρχίας λειτουργία τους, καταθέτουμε την παρούσα πρόταση νόμου και καλούμε τη Βουλή να την περιβάλλει με την καθολική εμπιστοσύνη της, αφού προηγουμένως την εμπλουτίσει με όποιες προτάσεις και βελτιώσεις κρίνει αναγκαίες.

B. ΕΙΔΙΚΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Τα επί μέρους άρθρα και διατάξεις της πρότασης νόμου προβλέπουν:

Το άρθρο 1 προβλέπει την ίδρυση Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής με αρμοδιότητες τον έλεγχο και την επο-

πτεία της διαδικασίας επιλογής του αναδόχου ως και τον έλεγχο των περιβαλλοντικών μελετών.

Με το άρθρο 2 η Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή υπάγεται στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, η οποία όμως δεν υπόκειται σε διοικητικό έλεγχο.

Το άρθρο 3 προβλέπει τη σύνθεση της Ανεξάρτητης Αρχής, η οποία αποτελείται από ένα μέλος του Α.Π., του ΣτΕ, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Γ.Σ.Ε.Ε., του Τ.Ε.Ε., του Οικονομικού Επιμελητηρίου και τα οποία προκύπτουν από κλήρωση.

Το άρθρο 4 προβλέπει τις προθεσμίες μέσα στις οποίες κινείται η διαδικασία κλήρωσης των μελών της Ανεξάρτητης Αρχής.

Το άρθρο 5 ορίζει ότι πρόεδρος της Ανεξάρτητης Αρχής είναι ο αρχαιότερος από τα μέλη που προέρχονται από τα Ανώτατα Δικαστήρια.

Το άρθρο 6 προβλέπει τη γραμματειακή συγκρότηση της Αρχής.

Το άρθρο 7 προβλέπει τη διαδικασία και τον τρόπο κατάθεσης των προσφορών.

Το άρθρο 8 εισάγει την απόλυτη δημοσιότητα των προσφορών, αφού απαιτεί να ανοίγονται ενώπιον των μέσων μαζικής επικοινωνίας και την απευθείας μετάδοση των αποτελεσμάτων.

Το άρθρο 9 προβλέπει το φορέα της προκήρυξης, για την εκτέλεση έργου, ενώ το άρθρο 10 προβλέπει το φορέα και τον τρόπο προκήρυξης για τη σύναψη σύμβασης προμηθειών του Δημοσίου.

Το άρθρο 11 προβλέπει τη συγκρότηση επιτροπής από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών για τον οικονομικό έλεγχο της σύμβασης εκτέλεσης έργου, ενώ το άρθρο 12 προβλέπει τη συγκρότηση επιτροπής τεχνικών ελεγκτών για τον τεχνικό έλεγχο του έργου.

Το άρθρο 13 παρέχει στην Ανεξάρτητη Αρχή το δικαίωμα άσκησης ανακριτικών καθηκόντων, το δε άρθρο 14 επιβάλλει την υποχρέωση να συντάσσει έκθεση για κάθε έρευνα την οποία αποστέλλει στον Εισαγγελέα και υποβάλλει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση.

Το άρθρο 15 αναθέτει στον Εισαγγελέα τη διενέργεια δικής του έρευνας, ανεξάρτητα αν προκύπτουν ενδείξεις ενοχής ή μη από την έκθεση της Ανεξάρτητης Αρχής.

Το άρθρο 16 προβλέπει τη σύνταξη έκθεσης από την Ανεξάρτητη Αρχή για κάθε κατακυρωμένη σύμβαση έργου ή προμήθειας, την οποία υποβάλλει στη Βουλή.

Το άρθρο 17 ορίζει ότι καθετί που δεν προβλέπεται από τις διατάξεις της παρούσας πρότασης νόμου ρυθμίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις.

Το άρθρο 18 είναι ειδική διάταξη και ορίζει ότι η μεταβίβαση των μετοχών των ΔΕΚΟ και των Οργανισμών και επιχειρήσεων του Δημοσίου γίνεται υποχρεωτικά από το Χρηματιστήριο Αξιών.

Τα άρθρα 19, 20 και 21 προβλέπουν την κωδικοποίηση των νόμων που ρυθμίζουν τις συμβάσεις έργων και προμηθειών, καθώς και τη διαδικασία κωδικοποίησης, ενώ το άρθρο 22 αναφέρεται στην έναρξη της ισχύος της πρότασης.

Στ. Παπαθεμελής
Αλεξ. Χρυσανθακόπουλος

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

«Για τη διαφάνεια στον τομέα των συμβάσεων των Δημοσίων Έργων και των προμηθειών του Δημοσίου με τρίτους»

Άρθρο 1

1. Για τις συμβάσεις προμηθειών του Δημοσίου και των εποπτευόμενων από αυτό Οργανισμών προϋπολογισμού ποσού (*) και άνω, καθώς και για τις συμβάσεις των έργων του Δημοσίου και των εποπτευόμενων από αυτό Οργανισμών προϋπολογισμού ποσού (*) και άνω ιδρύεται Ανεξάρτητη Αρχή, στις αρμοδιότητες της οποίας υπάγονται: α) ο έλεγχος και η εποπτεία της διαδικασίας επιλογής του αναδόχου δημόσιου έργου ή προμηθευτή του δημόσιου τομέα, β) η τελική πρόταση επιλογής του αναδόχου δημόσιου έργου ή προμηθευτή ή η κήρυξη του σχετικού διαγωνισμού ως αγόνου και γ) η εκδίκαση ενστάσεων ή προσφυγών, που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, μετά την τελική επιλογή του αναδόχου ή προμηθευτή. Στην αρμοδιότητα της Αρχής ανήκει και ο έλεγχος περιβαλλοντικών μελετών.

2. Η διαδικασία διεξαγωγής διαγωνισμού για την ανάθεση του έργου ή της προμήθειας εξακολουθεί να ρυθμίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις, εφόσον δεν καταργούνται από τον παρόντα νόμο.

(* Να διαμορφωθούν από τη Βουλή)

Άρθρο 2

Η Ανεξάρτητη Αρχή υπάγεται στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας δεν υπόκειται σε διοικητικό έλεγχο και τα μέλη της απολαμβάνουν λειτουργικής ανεξαρτησίας.

Άρθρο 3

Η Ανεξάρτητη Αρχή αποτελείται από έναν Αρεοπαγίτη, από ένα σύμβουλο του Συμβουλίου Επικρατείας, από ένα μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, από ένα μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, από ένα μέλος του Οικονομικού Επιμελητηρίου και από ένα μέλος του Δ.Σ. της Γ.Σ.Ε.Ε.. Τα ανωτέρω μέλη της Ανεξάρτητης Αρχής προκύπτουν από δημόσια κλήρωση, η οποία γίνεται από κληρωτίδα, στην οποία τοποθετούνται όλα τα ονόματα των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων και των Ολομελειών των Ανωτάτων Δικαστηρίων των ανωτέρω φορέων. Μαζί με τα τακτικά αυτά μέλη κληρώνονται κατά τον ίδιο τρόπο και τα αναπληρωματικά. Η θητεία των μελών της Ανεξάρτητης Αρχής είναι τριετής.

Άρθρο 4

1. Ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της Ανεξάρτητης Αρχής ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αποστέλλει στους φορείς του προηγούμενου άρθρου πρόσκληση με την οποία τους καλεί να προβούν στην κλήρωση για την ανάδειξη των μελών. Οι φορείς υποχρεούνται μέσα σε 15 ημέρες να αποστείλουν τους κληρωθέντες στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

2. Η πρόσκληση της προηγούμενης παραγράφου

Αθήνα, 24 Οκτω-

βρίου 2000

Οι προτείνοντες Βουλευτές

Παν. Ν. Κρητικός

στην πρώτη εφαρμογή του νόμου αποστέλλεται μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 5

Η Ανεξάρτητη Αρχή προεδρεύεται από τον αρχαιότερο των μελών του προερχομένων από τα Ανώτατα Δικαστήρια.

Άρθρο 6

1. Στην Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή λειτουργεί Γραμματεία, στην οποία προϊστάται Γενικός Διευθυντής, ο οποίος εκλέγεται από την Ολομέλεια της Αρχής μεταξύ τριών ανωτάτων δημοσίων υπαλλήλων που προτείνονται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής και διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Η πλήρωση της θέσης του Γενικού Διευθυντή κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού μπορεί να γίνεται με μετάταξη ομοίοβαθμου υπαλλήλου του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που επιλέγεται από την Ολομέλεια της Ανεξάρτητης Αρχής. Η μετάταξη γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του οικείου Υπουργού.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ορίζεται η οργάνωση της Γραμματείας του Συμβουλίου, συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις, η κατανομή τους σε κλάδους και βαθμούς ή ειδικότητες, καθορίζονται τα προσόντα, καθώς και το μισθολογικό καθεστώς κατά παρέκκλιση από την ισχύουσα νομοθεσία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Η κάλυψη των θέσεων της Γραμματείας γίνεται με μετατάξεις υπαλλήλων από το δημόσιο τομέα.

3. Η Ανεξάρτητη Αρχή μέσα σε ένα μήνα από τη συγκρότησή της στην πρώτη της συνεδρίαση συντάσσει εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας. Με τον κανονισμό αυτόν καθορίζονται ο τρόπος λήψης των αποφάσεων, η τήρηση πρακτικών, θέματα απαρτίας και γενικώς κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την οργάνωση και τη λειτουργία της Ολομέλειας και των Επιτροπών. Ο κανονισμός αυτός δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με φροντίδα του Προέδρου της.

Άρθρο 7

Όλες οι προσφορές για τις συμβάσεις έργων και προμηθειών κατατίθενται στη Γραμματεία της Ανεξάρτητης Αρχής κλειστές, σφραγισμένες σε συγκεκριμένη ημέρα, που ορίζεται με ανακοίνωση της Αρχής, παραλαμβάνονται δε παρουσία τουλάχιστον ενός μέλους της Επιτροπής και τοποθετούνται η κάθε μία χωριστά σε ειδικό φάκελο, ομοίου χρώματος που διαθέτει μόνο η Επιτροπή.

Άρθρο 8

1. Οι προσφορές, το αργότερο μέχρι το βράδυ της επόμενης από την κατάθεσή τους, ανοίγονται σε δημόσια συνεδρίαση της Ανεξάρτητης Αρχής, η οποία καλύπτεται ταυτόχρονα από τη μεγαλύτερη δυνατή δημοσιότητα. Στη συνεδρίαση αυτή καλούνται όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ενώπιον τους ανακοινώνεται το περιεχόμενο της κάθε προσφοράς, οι όροι και οι προτάσεις.

2. Η σύμβαση κατακυρώνεται στον τελευταίο μειοδό-

τη με την σύνταξη πρακτικού.

Άρθρο 9

1. Η προκήρυξη για την κάθε σύμβαση εκτέλεσης έργου καταρτίζεται από το καθ' ύλη αρμόδιο Υπουργείο, συμπεριλαμβάνει το ύψος του προϋπολογισμού του έργου, τους όρους της συμμετοχής στο μειοδοτικό διαγωνισμό, το είδος του έργου.

2. Το έργο δεν διασπάται σε τμήματα, εφόσον έστω και ένα από αυτά, αποσπώμενο από το όλον, έχει προϋπολογισμό μικρότερο του ποσού του άρθρου 1 του παρόντος.

3. Η προκήρυξη συμβάσεων για την εκπόνηση μελέτης έργου γίνεται κατά τους όρους της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 10

Η προκήρυξη για τη σύναψη σύμβασης προμήθειας του Δημοσίου καταρτίζεται από το αρμόδιο Υπουργείο και συμπεριλαμβάνει το σύνολο της προμήθειας σε συγκεκριμένο αντικείμενο ή είδος, τις προδιαγραφές του είδους, το οποίο αφορά η προμήθεια, καθώς και κάθε απαραίτητο τεχνικό ή τεχνολογικό στοιχείο που αφορά το συγκεκριμένο αντικείμενο.

Άρθρο 11

Για τον οικονομικό έλεγχο, τη διαχείριση και την εφαρμογή των όρων της σύμβασης εκτέλεσης έργου συγκροτείται επιτροπή αποτελούμενη από πέντε ορκωτούς λογιστές, οι οποίοι ορίζονται με κλήρωση από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού. Οι ορκωτοί λογιστές έχουν δικαίωμα από κοινού ή κατά επιτροπές αποτελούμενες τουλάχιστον από δύο μέλη να ελέγχουν τους οικονομικούς όρους της σύμβασης του έργου ή προμήθειας και να συντάσσουν εκθέσεις για κάθε περίπτωση την οποία υποβάλλουν στην Ανεξάρτητη Αρχή.

Άρθρο 12

Για τον τεχνικό έλεγχο της εκτέλεσης κάθε έργου και σε σχέση με την τήρηση των τεχνικών όρων, προδιαγραφών και υποχρεώσεων του αναδόχου συγκροτείται πενταμελής επιτροπή τεχνικών ελεγκτών. Οι τεχνικοί ελεγκτές έχουν δικαίωμα από κοινού ή κατά επιτροπές αποτελούμενες τουλάχιστον από δύο μέλη να ελέγχουν το έργο καθ' όλα τα στάδια της εκτέλεσής του για την καταλληλότητά του και την εκτέλεσή του σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης. Επίσης ελέγχουν την τήρηση και την καταλληλότητα (τεχνικές, τεχνολογικές προδιαγραφές και όρους) του είδους της προμήθειας. Ο ορισμός των τεχνικών ελεγκτών γίνεται από το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.) με κλήρωση από όλα τα μέλη του, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού, με την οποία προσδιορίζει και την εξειδίκευση η οποία είναι ανάλογη με το αντικείμενο της σύμβασης έργου ή προμήθειας. Οι τεχνικοί ελεγκτές ύστερα από κάθε έλεγχο συντάσσουν έκθεση, την οποία υποβάλλουν στην Ανεξάρτητη Αρχή.

Άρθρο 13

1. Η Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή κατά την άσκηση

των καθηκόντων της έχει δικαίωμα σε κάθε έλεγχο σχετικό με τη σύννομη και διαφανή εκτέλεση της σύμβασης του έργου ή της προμήθειας, τη διερεύνηση σε βάθος των οικονομικών πτυχών της. Ασκήει έρευνα ύστερα από κάθε καταγγελία, σχετική με την παραβίαση των όρων της σύμβασης ή την παράβαση των νόμων (αστικών και ποινικών).

2. Για την άσκηση του έργου αυτού η Αρχή έχει όλες τις αρμοδιότητες των ανακριτικών αρχών και του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και ενεργεί κάθε αναγκαία έρευνα για πράξη ποινικού ή αστικού χαρακτήρα που έχει άμεση ή έμμεση σχέση με τη σύμβαση.

3. Για την άσκηση των ανακριτικών της καθηκόντων εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 14

1. Ύστερα από κάθε έρευνα η Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή συντάσσει έκθεση, την οποία αποστέλλει στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών.

2. Αν από την έκθεση προκύπτουν ενδείξεις ενοχής μελών της Κυβέρνησης, η Ανεξάρτητη Αρχή την αποστέλλει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση.

Άρθρο 15

1. Αν από την έκθεση προκύπτουν ποινικές παραβάσεις, ο Εισαγγελέας ενεργεί με τη διαδικασία που προβλέπει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας ή ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών αν στις ευθύνες ενέχονται και Υπουργοί.

2. Έκθεση, η οποία δεν διαπιστώνει ποινικές ή αστικές ευθύνες δεν δεσμεύει τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών να διατάξει αυτεπάγγελτα νέα έρευνα προς διακρίβωση ποινικών ή αστικών ευθυνών και να ενεργήσει τα νόμιμα για την αποκατάσταση κάθε υλικής βλάβης του Δημοσίου ή Οργανισμού .

Άρθρο 16

Η Ανεξάρτητη Αρχή για κάθε κατακυρούμενο έργο ή προμήθεια συντάσσει πλήρη έκθεση για το έργο ή την προμήθεια, την οποία υποβάλλει στη Βουλή. Έκθεση επίσης συντάσσει και υποβάλλει στη Βουλή στο τέλος κάθε χρόνου για το σύνολο των έργων και προμηθειών για το χρόνο που πέρασε.

Άρθρο 17

Ότι δεν προβλέπεται με τις διατάξεις του παρόντος για τις συμβάσεις έργων ή τις συμβάσεις προμηθειών ρυθμίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις.

Ειδικότερα, από τις σχετικές διατάξεις του ν. 1418/1984 (ΦΕΚ 23 Αα/29.2.1984) «Δημόσια έργα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», του ν. 2286/1995 (ΦΕΚ 19 Αα/1.2.1995) «Προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», του ν. 2509/ 1997 (ΦΕΚ 126 Αα/19.6.1997) «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», του π.δ. 394 (ΦΕΚ 266/4.12.1996) «Κανονισμός Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.)», της οδηγίας υπ' αριθ.

89/665/ΕΟΚ, του ν. 2522/1997 (ΦΕΚ 172 Αα) «Δικαστική προστασία κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, κρατικών προμηθειών και υπηρεσιακών σύμφωνα με την οδηγία 89/655/ΕΟΚ».

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 18

Η μεταβίβαση εν όλω ή εν μέρει μετοχών δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο γίνεται πάντοτε διαμέσου του Χρηματιστηρίου.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Όλες οι ισχύουσες διατάξεις που αφορούν συμβάσεις προμηθειών, προκήρυξης ανάληψης και εκτέλεσης δημοσίων έργων και έργων οργανισμών κοινής ωφέλειας και Ο.Τ.Α. κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο.

Άρθρο 20

Για την κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων του προηγούμενου άρθρου εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης με κοινή απόφασή τους, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να συγκροτήσουν επταμελή επιτροπή προεδρευόμενη από έναν εκ των αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, έναν εκ του Συμβουλίου Επικρατείας, ένα δικηγόρο με 15ετή δικηγορία, έναν εκπρόσωπο του Τεχνικού Επιμελητηρίου, έναν εκπρόσωπο του Οικονομικού Επιμελητηρίου που ορίζονται από τα Δ.Σ. και έναν εκπρόσωπο της Κυβέρνησης που ορίζεται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Άρθρο 21

Η επιτροπή υποχρεούται σε προθεσμία 6 μηνών από της δημοσίευσής της απόφασης της συγκρότησής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να παραδώσει το ενιαίο κείμενο στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο οποίος προβαίνει πάραυτα στη δημοσίευσή του.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 22

Η ισχύς της παρούσας πρότασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 24

Οκτωβρίου 2000

Οι προτείνοντες Βουλευτές